

eventuelle Baner ad en anden Vej, og den Linie, man nærmest har ment vilde være den hensigtsmæssigste, er angiven i det foreliggende Lovforslags § 1. Dette Lovforslag er fremkommet ved privat Initiativ i det andet Ting, og jeg har ikke ment for mit Vedkommende at ville modsætte mig dets Fremme, for saa vidt som jeg ikke ser rettere, end at Lovforslaget ved sin Gennemførelse giver Regeringen en Bemyndigelse, den eventuelt kan undlade at benytte sig af. Under alle Omstændigheder maatte Regeringen tage fornødent Forbehold, for saa vidt der ved Anlæg af en saadan Bane vilde være Interesser at varetage, der vedkom Militæretaten, Havnevæsenet eller Københavns Kommune. Paa Grund af alle disse Hensyn er det tvivlsomt, hvorvidt en Bemyndigelse given ved en eventuel Lov virkelig vil blive benyttet i en nærmere Fremtid. Men jeg skal som sagt udtale, at fra Regeringens Side er der ikke noget til Hinder for at modtage Forslaget i dets foreliggende Skikkelse.

Hedemann: Ja, det gaar med dette Lovforslag som med flere af dem, vi have behandlet i Dag, at de ere bragte meget hurtig gennem det andet Ting, saa hurtig endogsaa, at det er umuligt for os at se, hvad Motiveringen egentlig har været til selve Lovforslaget. Dette Lovforslag blev forelagt i det andet Ting i Begyndelsen af Marts Maaned, og ved Indbringelsen blev af Ordføreren for Forslagsstillerne kun sagt saa meget, som fylder 5 Linier i Rigsdagstidenden. Første, anden og tredje Behandling ere derefter foregaaede i de senere Dage, for hvilke der endnu ikke foreligger Tidende for Folketinget. Det har derfor ikke været mig muligt at se, hvilke Bevæggrunde de ærede Forslagsstillere have haft til at fremsætte dette Forslag. Den ærede Minister oplyser nu, at Loven af April 1894 har stødt paa Hindringer, og derfor har man ikke kunnet benytte den Bemyndigelse, Regeringen der fik. Men jeg tror, det dog maa tages under noget nærmere Overvejelse, hvorvidt det vil være nødvendigt alligevel at forandre den Lov, naar der ikke foreligger noget om, i hvilken Retning eller hvor selve Banelinien skal gaa. Der foreligger jo ikke Planer eller nogen Ting, og det kan jo heller ikke forlanges, men det er dog muligt, at de Interesser, der have været til Hinder for at give Koncession efter den givne Lov, ogsaa maa kunne vise sig at være til Hinder for Koncession efter det foreliggende Forslag. Dertil

kommer, at efter Lovforslaget skulde denne Bane ikke alene, som det var paatænkt i 1894, indskrænke sig til en Linie paa Amager, men føres over Langebro ud til Grønttorvet. Da mig bekendt Langebroprojektet ikke er saa vidt fremme, at der er taget fat paa Arbejdet endnu, tror jeg ikke, der kan være noget til Hinder for, at Landstinget nærmere undersøger denne Lov, inden man gaar til dens videre Behandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Hedemann: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om sjællandske Jærnbaneanlæg.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Da den højtærede Finansminister nu er kommen til Stede, kunne vi gaa over til Behandlingen af den udsatte Sag.

Man gik altsaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Huslejekontrakter vedrørende Lejligheder, hvoraf den aarlige Leje ikke overstiger 240 Kr.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 501.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Finansministeren (Hørring): Dette Lovforslag har tidligere været fremme for Rigsdagen. Det kom frem ved privat Initiativ for 2 Aar siden i Folketinget, blev vedtaget af dette Ting, men blev ikke fremmet heroppe i dette høje Ting. Ligesom min Formand, den daværende Finansminister, stillede sig til det Forslag, som den Gang forelaa, har jeg nu stillet mig til dette Forslag, nemlig saaledes, at jeg ikke kan anbefale det til at fremmes. Jeg mener, at den Vej, man her vil gaa, nemlig at tage et saadant enkelt Forhold ud af Stempeloven og indføre Stempelfrihed